

Den islamiska erövringen i Ramadan

Innehåll

- Ljusande milstolpar i muslimernas historia under månaden Ramadan
- Stora slag som ägde rum i Ramadan
- Slaget vid Badr: den stora segern för muslimerna
- Resultat av slaget vid Badr
- Erövringen av Mecka: återtagandet av den heliga staden
- Resultat av erövringen av Mecka
- Slaget vid Yarmouk: ett avgörande slag mot det bysantinska riket
- Resultat av slaget vid Yarmouk
- Slaget vid 'Ayn Jalut: mongolernas nederlag och skyddet av den islamiska världen
- Resultat av slaget
- Belägringen av Jerusalem: befrielsen av Jerusalem och grundandet av det umayyadiska kalifatet
- Slaget vid Balat al-Shuhada' (Poitiers)
- Slaget vid al-Zallaqa
- Slaget vid Shaqhab

Ljusande milstolpar i muslimernas historia under

månaden Ramadan

Muslimernas segrar i Ramadan är mycket många, vilket visar att Ramadan är en månad av arbete, inte en månad av lättja. Det tydligaste beviset på detta är de stora erövringar som ägde rum under den välsignade månaden Ramadan och som blev en orsak till lycka och räddning för folken i de erövrade länderna.

Stora slag som ägde rum i Ramadan

Slaget vid Badr: den stora segern för muslimerna

- Slaget vid Badr ägde rum den **17 Ramadan år 2 e.H.**
- Antalet muslimer var **313 män**, och de hade endast två hästar, under ledning av Guds Sändebud ﷺ.
- Antalet avgudadyrkare var **950 män och 100 ryttare**, under ledning av denna nations farao, Abu Jahl ‘Amr ibn Hisham.
- Profeten ﷺ begav sig till Badr och valde en plats för striden. Al-Hubab ibn al-Mundhir föreslog att ändra platsen för att underlätta kontrollen över vattenkällan.
- Gud sände regn som var kyla, trygghet och styrka för muslimerna, och ett hårt regn och straff för de otroende. Satan hade orsakat att många muslimer drabbades av nattliga utsläpp, och regnet renade dem från detta.
- Sa‘d ibn Mu‘adh byggde en hydda åt Profeten ﷺ där han kunde leda armén. Profeten ﷺ tillbringade natten i bön, åkallan och ödmjukhet inför Gud och sade: *”O Gud, om denna grupp går under idag kommer Du inte att dyrkas. O Gud, om Du vill kommer Du inte att dyrkas efter denna dag.”*
- Arméerna möttes och en våldsam strid utbröt. Muslimerna stred i ordnade led, medan avgudadyrkarna stred med attacker och reträtter.
- Gud sände **ett tusen änglar** som stöd, ledda av Jibril ﷺ. Profeten ﷺ gick ut och sade: *{Denna skara ska besegras och de ska vända ryggen.}*
- Han tog en näve grus, kastade det mot Quraysh och sade: *”Fula vare era ansikten!”* Det fanns ingen av de otroende som inte fick gruset i sina ögon, näsa och mun. Kort därefter besegrades de och flydde.

Resultat av slaget vid Badr

- Muslimerna segrade över Quraysh, deras styrka växte och de blev fruktade i Medina och dess omgivningar, och deras rykte spreds över hela Arabiska halvön.
- Quraysh led ett förödmjukande nederlag som skakade deras ställning bland de arabiska stammarna.
- Antalet muslimska martyrer var **14 män**: 8 från ansar och 7 från muhajirun.
- Från Quraysh dödades **70 män**, och **70 män togs till fånga**, bland dem många av deras ledare och ädlingar.
- Krigsbytet som muslimerna fick, samt lösensummorna för de tillfångatagna avgudadyrkarna, spelade en stor roll i att förbättra muslimernas ekonomiska situation.
- Muslimerna som deltog i slaget vid Badr fick Guds förlåtelse. Profeten ﷺ sade: *"Kanske har Gud sett på folket i Badr och sagt: 'Gör vad ni vill, jag har förlåtit er.'"*
- De fick beteckningen **"Badr-deltagarna"**, de utgjorde den första och högsta klassen av profetens följeslagare, och de placerades först i biografiernas och klassernas böcker.

Erövringen av Mecka:

– återtagandet av den heliga staden

- Den ägde rum den **20:e Ramadan år 8 efter hijra**.
- **Anledningen:** Quraysh-stammen bröt vapenvilan som ingåtts vid Hudaybiyya genom att hjälpa sina allierade från Banu Bakr att anfalla stammen Khuza'a, som var muslimernas allierade. Som svar förberedde Profeten ﷺ en armé på **10 000 krigare** för att erövra Mecka. Armén marscherade tills den nådde Mecka och gick in i staden i fred, utan strid, förutom det som skedde vid sidan av vår mästare Khalid ibn al-Walid.
- Några män från Quraysh, ledda av 'Ikrima ibn Abi Jahl, försökte stå emot muslimerna. Khalid stred mot dem och dödade tolv av dem, medan resten flydde. Två muslimer dödades.
- När Profeten ﷺ kom in i Mecka och folket samlades runt honom, höll han ett tal och benådade dess invånare och sade: **"Gå, ni är fria."**
- Sedan gick han till Ka'ba, gick runt den och började sticka på de avgudar som stod runt den med sin båge, medan han reciterade: **{Sanningen har kommit, och falskheten har försvunnit. Sannerligen,**

falskheten är försvinnande.}

- Han befallde Bilal ibn Rabah att stiga upp på Ka'ba och kalla till bönen.

Resultat av erövringen av Mecka

- **Rening av det första huset som byggts för dyrkan på jorden från avgudadyrkan och hedendom.**
- **Många av Meckas invånare trädde in i islam**, bland dem Qurayshs ledare Abu Sufyan ibn Harb, hans hustru Hind bint Otba, samt 'Ikrima ibn Abi Jahl, Suhayl ibn 'Amr, Safwan ibn Umayya, Abu Quhafa (Abu Bakrs far) och många andra.
- **Vägen öppnades för erövringen av Ta'if och dess omgivningar**, och därefter för att utrota avgudadyrkan i hela Arabiska halvön.

Slaget vid Yarmouk:

– ett avgörande slag mot det bysantinska riket

- Abu Obayda belägrade Homs år **15 e.H.**, och Herakleios började samla alla sina styrkor i området kring Antiokia och norra Levanten i förberedelse för ett avgörande slag.
- Khalid gav Abu Obayda rådet att lämna Homs och samla alla de splittrade arméerna i al-Jabiya. Abu Obayda tog Khalids råd, och de samlades alla på al-Jabiyas platå, eftersom den låg nära Arabiska halvön. Där utsåg Abu Obayda Khalid till överbefälhavare för slaget.
- Antalet romare var **240 000 soldater**, varav **40 000 ryttare**. De var organiserade i fem arméer och leddes av "Mahan".
- Antalet muslimer var **40 000**, bland dem **1 000 av Profetens ﷺ följeslagare**, och omkring **100 av dem var från Badr** – må Gud vara nöjd med dem. Antalet muslimska ryttare var **10 000**, under ledning av Abu Obayda ibn al-Jarrah och Khalid ibn al-Walid – må Gud vara nöjda med dem.
- Khalid delade sin armé i **36 bataljoner**, varje bataljon bestående av **800–900 soldater**, samt tre kavalleribataljoner under varje bataljon med **200 ryttare**. Han tog själv befälet över den rörliga gardet på **4 000 man**, som han gjorde till en reservstyrka.
- Romarnas infanteri stod uppställt i **30 led**, medan muslimernas infanteri stod i endast **3 led**, på grund av deras fåtalighet.
- Slaget varade i **sex dagar**, ett våldsamt slag som förändrade historiens gång. Muslimerna kämpade med enorm tapperhet och gav de största exemplen på uppoffring för att sprida Guds religion.

Resultat av slaget vid Yarmouk

- Slaget vid Yarmouk var ett av de största islamiska slagen och hade det djupaste inflytandet på den islamiska erövringsrörelsen.
- Den romerska armén led ett hårt nederlag.
- Muslimerna etablerade sig i Levanten, fullbordade dess erövring och fortsatte sedan erövringarna mot Nordafrika.
- Romarnas döda uppgick till **minst 70 000**, och vissa historiker uppskattar antalet till **120 000**. Detta var inte ett slag – det var en massaker mot romarna.
- Antalet muslimska martyrer översteg inte **4 000** – må Gud förbarma sig över dem.

‘Ayn Jalut: mongolernas nederlag och skyddet av den islamiska världen

- Slaget vid ‘Ayn Jalut ägde rum i Palestina nära staden Nablus, i byn ‘Ayn Jalut, den **15:e Ramadan år 658 e.H.**, motsvarande **1259 e.Kr.**
- Efter att ha förstört den abbasidiska huvudstaden Bagdad fortsatte mongolerna under ledning av Hülegü att ödelägga de islamiska länderna.
- Mongolernas ledare Hülegü skickade ett brev till Egyptens härskare, sultan **Sayf al-Din Qutuz**, där han hotade honom och hans styre och uppmanade honom att kapitulera och överlämna sitt land. Sultan Qutuz vägrade detta och började förbereda sin armé för att möta dem.
- Qutuz använde en ny militär strategi när han organiserade sin armé. Han placerade en stor styrka i arméns front under ledning av **Baybars**, och lät denna styrka synas och röra sig öppet medan resten av armén höll sig dold.
- Kitbugha gav sina styrkor signalen att anfälla fronten, som han trodde var hela armén. Baybars och hans soldater genomförde då en snabb reträtt för att locka mongolernas armé in i ‘Ayn Jaluts dalgång.
- Därefter gick den muslimska huvudarmén ner från kullarna in på slagfältet, och en stark styrka skyndade för att stänga den norra ingången till dalen. På så sätt omringade muslimernas armé tatarerna från alla håll och striden blev intensiv. Qutuz kastade sin hjälm och ropade: **"Wa Islamah... Wa Islamah!"**
- En av mamlukernas emirer, **Jamal al-Din Āqush al-Shamsi**, avancerade och bröt igenom tatarernas led tills han nådde Kitbugha och dödade honom. Därmed bröts tatarernas moral, de började fly och islams fana höjdes.

Resultat av slaget

- Muslimerna besegrade tatarerna med en stor och hedrande seger som ledde till att tatarerna drevs bort från Levanten.
- Muslimerna övervann den psykiska nederlag som de hade lidit av på grund av tatarernas framryckning i de islamiska länderna.
- Islams nation återfick sin värdighet och styrka efter att ha varit bruten i sextio år.
- Enheten mellan Levanten och Egypten återvände, och de bildade en stark strategisk allians mot varje angrepp på muslimerna.

Belägringen av Jerusalem: befrielsen av Jerusalem och grundandet av det umayyadiska kalifatet

Efter erövringen av Damaskus skrev Abu Obayda till invånarna i Iliya och kallade dem till Gud och till islam, eller att de skulle betala jizya, eller förklara krig. De vägrade att svara på hans inbjudan, så han begav sig mot dem med sina soldater. Han hade skickat sju arméer mot Jerusalem, ledda av: Yazid, Khalid, Sharhabil och Mu'awiya.

'Amr ibn al-'Ās hade lagt en hård belägring mot den heliga staden, och "Artabun al-Rum" hade flytt till Jerusalem. När nyheterna nådde honom om att de islamiska arméerna samlades för att erövra den heliga staden, kände han stor rädsla, eftersom han inte hade glömt sitt förödmjukande nederlag mot 'Amr ibn al-'Ās i slaget vid Ajnadayn. Då hade 'Amr varit ensam – hur skulle det då bli om 'Amr ibn al-'Ās, Abu Obayda och Khalid ibn al-Walid förenades?

Belägringen av Jerusalem drog ut på tiden och varade i fyra månader, under vilka muslimerna skar av alla romarnas flyktvägar och pressade dem hårt, men romarna gav inte upp.

Biskopen av Jerusalem skickade ett bud till muslimerna och frågade om orsaken till att de ville erövra Jerusalem. Abu Obayda svarade honom att detta är profeternas land och platsen för Profetens ﷺ nattliga resa, och att de aldrig skulle lämna det förrän Gud gav dem herraväldet över det, så som Han hade gett dem herraväldet över andra länder. Biskopen frågade då vad deras villkor var.

De svarade: ett av tre alternativ – islam, jizya och fred, eller krig. Biskopen accepterade fred, men sade att ingen fick gå in i staden utom Omar.

Slaget vid Balat al-Shuhada' (Poitiers)

leddes av Andalusiens ståthållare 'Abd al-Rahman al-Ghafiqi, som hade beslutat att erövra Konstantinopel genom att först erövra hela Europa. Med denna goda avsikt trängde han djupt in i Frankrikes landområden tills han nådde staden Poitiers, där han stötte på Karl Martell. Ett stort slag utkämpades, i vilket många muslimska martyrer stupade. Om Gud hade bestämt seger för muslimerna den dagen, skulle Europa idag ha varit ett land som följde islams religion.

Slaget vid al-Zallaqa

Inträffade efter att al-Andalus splittrats i tjugotvå småstater. De kristna, ledda av Alfonso VI, beslutade att erövra Sevilla, den viktigaste av Andalusiens provinser, som styrdes av al-Mu'tamid ibn 'Abbad. Han sökte hjälp hos den store muslimske ledaren Yusuf ibn Tashfin, härskaren över Almoravidernas stat i Nordafrika, som betraktas som den sjätte eller sjunde rättledda kalifen (de fyra rättledda kaliferna, därefter al-Hasan ibn 'Ali, sedan Omar ibn 'Abd al-'Aziz, och därefter Yusuf ibn Tashfin).

Al-Mu'tamids ministrar rådde honom att inte be Yusuf ibn Tashfin om hjälp, eftersom han då skulle förlora sitt rike. Han svarade med sitt berömda uttalande: *"Att valla kameler är kärare för mig än att valla svin."* Al-Mu'tamid offrade sitt kungadöme för att staten inte skulle falla i de icke-muslimska händerna.

Slaget vid Shaqhab

Började när en enorm mongolisk armé på 130 000 soldater, ledd av Qutlushah, korsade Euftrat och begav sig mot Hama, som de intog. En mongolisk militärstyrka fortsatte därefter mot al-Qaryatayn, ett område nära Homs, där mamlukerna lyckades besegra och utplåna den mongoliska styrkan. Detta slag banade väg för det avgörande slaget vid Shaqhab.

Denna seger var viktig för att höja mamlukernas moral, men mongolerna beslutade att inta Hama och därifrån marschera mot Damaskus. Den egyptiska armén, ledd av al-Nasir, mötte slutligen den syriska armén i området Marj al-Suffar, närmare bestämt i byn Shaqhab söder om Damaskus, där de väntade på mongolernas ankomst.

Inför slaget började sultanen och den abbasidiske kalifen Abu al-Rabi' Sulayman al-Mustakfi bi-llah att stärka truppernas moral och organisera

armén. Lärda och rättslärda, med Ibn Taymiyya i spetsen, spelade en avgörande roll i att stärka soldaternas moral. Han gav dem glada nyheter och uppmuntrade dem vid frontlinjen och sade: *"Ni kommer att segra, vid Gud, ni kommer att segra!"* Sedan inträffade Ramadan på en fredag, och folket bad i tarawih-bönen om seger för den muslimska armén och väntade spánt på nyheterna.

Till slut flydde mongolernas ledare Qutlushah med en liten grupp av sina anhängare mot Euftrat. Några drunknade, andra dog i Iraks öken. Mamlukernas seger över mongolerna blev en enorm glädje i hela den islamiska världen. Så blev slaget vid Shaqhab den sista militära striden som satte punkt för mongolernas militära myt i regionen.